

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene er optrykt efter ønske fra Socialistisk Folkeparti.

Spørgsmål nr. 34:

Ministerens kommentar ønskes til henvendelsen fra en række organisationer vedrørende isolation af børn og unge, herunder hvad FN's børnekomite har givet udtryk for, jf. bilag 37.

Svar:

I den henvendelse, der henvises til i spørgsmålet, fremfører en række børne- og menneskerettighedsorganisationer deres synspunkter om varetægtsfængsling i isolation af unge under 18 år.

Det er organisationernes principielle holdning, at der ikke bør kunne ske isolationsfængsling af personer under 18 år. Det anføres i den forbindelse bl.a., at isolationsfængsling udgør en ganske særlig belastning for arrestanter under 18 år, og at hensynet til arrestanten i disse sager må tillægges større vægt end i sager, hvor arrestanten er over 18 år. I tilknytning hertil anføres det, at efter FN's børnekonvention kan fængsling af unge under 18 år kun bruges som en sidste udvej og i det kortest mulige tidsrum, ligesom FN's Børnekomité har udtrykt bekymring over anvendelsen af isolation i forhold til denne persongruppe.

De problemstillinger, der omtales i henvendelsen, har også tidligere været fremme under behandlingen af lovforslaget, og Justitsministeriet har besvaret flere spørgsmål herom.

På denne baggrund skal opmærksomheden henledes på, hvad Justitsministeriet tidligere har oplyst over for udvalget:

- Lovforslaget strider *ikke* mod FN's børnekonvention. For mindre end et år siden fastslog Højesteret i en kendelse (offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 1999, s. 1415), at konventionen ikke udelukker isolationsfængsling af unge under 18 år.
- Højesteret fastslog imidlertid samtidig, at der over for unge under 18 år bør udvises den yderste tilbageholdenhed med anvendelse af varetægtsfængsling i isolation, og at denne foranstaltning kun bør bringes i anvendelse over for unge under 18 år, hvis der foreligger *helt ekstraordinære omstændigheder*, som kan berettiggende dette.

delse af varetægtsfængsling i isolation, og at denne foranstaltning kun bør bringes i anvendelse over for unge under 18 år, hvis der foreligger *helt ekstraordinære omstændigheder*, som kan berettiggende dette.

- Med lovforslaget opretholdes denne *meget* restriktive retstilstand, jf. pkt. 2.6.3. i de almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets besvarelse af 21. december 1999 af spørgsmål nr. 4, Justitsministeriets besvarelse af 14. marts 2000 af spørgsmål nr. 20 og 22 samt Justitsministeriets besvarelse af 3. april 2000 af spørgsmål nr. 30.

Varetægtsfængsling af mindreårige er en meget trist problemstilling at forholde sig til. Baggrunden for forslaget er imidlertid, at det desværre må konstateres, at så unge mennesker i nogle tilfælde begår meget alvorlig kriminalitet, hvor varetægtsfængsling – herunder i isolation – kan være nødvendig, for at retsforfølgningen kan gennemføres.

Det er dog samtidig meget vigtigt at understrege, at det er få unge, der bliver varetægtsfængslet – og langt hovedparten af dem anbringes i såkaldt »varetægtsurrogat« på sikrede sociale institutioner. Det er meget få unge, der anbringes i arresthus, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 38. Isolation kommer som nævnt kun på tale under helt ekstraordinære omstændigheder.

Justitsministeriet finder imidlertid ikke, at man i lovforslaget helt udelukke muligheden for at anbringe unge under 18 år i isolation. Lovgivningen bør også tage højde for de helt ekstraordinære situationer, som *kan* forekomme, hvor det bliver nødvendigt at anvende helt ekstraordinære midler.

Spørgsmål nr. 35:

Er det korrekt forstået, at isolation af børn og unge kun undtagelsesvis skal kunne finde sted, og i givet fald, hvoraf fremgår det af lovforslagets § 770 c, stk. 4, at isolation kun undtagelsesvis skal finde sted?